

[Carsten Raft.]

deres Gerning at opdrage unge Mænd til en Tjeneste, som disse unge Mænd udmærket godt vidste at den ansvarlige Regering betragtede som noget helt urimeligt og unødvendigt, og at gøre dem til pligtopfyldende og forstaaende Medlemmer af et Soldater- og Matroskorps, som udmærket godt vidste, at den ansvarlige Regering betragtede Hær og Flaade som unyttige, ja, i de vilde og tøjlesløse Afrustningsdage som landsfarlige og skadelige for Landet.

Dette har været Officerskorpsenes Arbejde, og jeg synes, det er helt godt klaret, at de under disse Vilkaar har formaaet nogenlunde at opretholde Disciplinen i Hæren. De har staaet i en Livsgerning, der har været angrebet politisk i Menneskealdre, og som er blevet voldsommere og voldsommere angrebet og undergravet af de ledende Folk i Samfundet. De har maattet være ganske klar over, at hver Gang de begik en Fejl, var de udsat for en Trommeild af Presseangreb, hvor det ofte var meget vanskeligt for den ansvarlige Minister at beskytte dem. Og disse Arbejdsvilkaar har de haft under Levevilkaar, der maa betragtes som urimeligt fattige, urimeligt smaa og urimeligt vanskelige.

Med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg i øvrigt ikke indlade mig i nogen Diskussion i Anledning af hans Angreb paa Officerskorpsene. Han ser sort paa den Ting, og jeg ser maaske hvidt paa den, vi forstaaer ikke hinanden. Jeg kunde godt imødegaa ham, men jeg betragter det som haabløst. Men naar det ærede Medlem har angrebet Officerskorpset paa den Maade, han har gjort det, skal der nu ogsaa fra dem, der har Tillid til vort Officerskorps, som har Tro paa den Sag, Korpset tjener, og staar midt i den, som Modsvaer lyde en Tak til de Mennesker, der i disse uhyre vanskelige Aar og under saa uhyre urimelige og fattige Vilkaar har gjort deres Gerning. Der skal lyde en Tak fra dem, der tror paa denne Hær og Flaade og haaber paa, der engang kommer en Fremtid for dem.

J. P. Larsen: Efter den udmærkede Svartale, den højtærede Forsvarsminister nylig holdt, har jeg ikke stort at føje til denne Debat.

Jeg anerkender den urbane Tone, hvormed Debatten er blevet ført fra Oppositionens Side; det er jo lidt andre Toner end dem, vi har hørt under tidligere Forsvarsdebatter, og det er vel den ændrede Situation, som er Anledningen hertil.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen, som

undertiden kan være lidt skarpere i sin Tone og Stemmeføring, end det vist er hans Mening over for selve Sagen, mente, at vi for vort Vedkommende nu mere end nogen Sinde befandt os paa Anklagebænken. Jeg kunde ønske at faa at vide, hvad vi anklages for. Det, der her foreligger til Behandling, er et Forslag, som har til Hensigt at gøre Ordningen af 1932 bedre.

Det ærede Medlem stiller mig nu paa Anklagebænken, og hvis det er under Hensynet til Ordningen af 1932, saa maa det ærede Medlem sætte sig ved Siden af os paa Anklagebænken, og da vore Forslag gaar ud paa at gøre 1932-Ordningen bedre, har det ærede Medlem vel ikke noget imod, at jeg rejser mig fra denne Bænk og efterlader ham der. Det er dog den logiske Følge af hele Forholdet, at naar man søger at forbedre noget, som det ærede Medlem selv har været medansvarlig for, saa kan man ikke gøre ham Selskab paa denne Bænk, i hvert Fald ikke modtage Anklager fra ham. Jeg har udtrykkelig motiveret, hvad det er, vi kunde gaa ind for, det er at skabe en ærlig Ordning i Modsætning til den, som det ærede Medlem og hans Parti er Fædre til. Det er rigtigt, at vi stemte for Ordningen af 1932 sammen med de Herrer, men det kan jo ikke nægtes, at det er Medlemmer af Venstre, der er Fædre til denne Ordning. Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Brorsen, hvor Venstre nu er at finde. Det er ikke kommet tydeligt frem under Debatten, og det er heller ikke kommet tydeligt frem i Venstres Presse i Modsætning til den konservative Presse og den konservative Ordfører, hvis Skrift og Tale ikke lader noget tilbage at ønske i Retning af Tydelighed. Venstres Stilling er omgivet af en Taage, det er muligt, den vil spredes, naar det ærede Medlem igen faar Ordet, og det kunde dog være rart at faa at vide, hvorledes Stillingen er, forinden vi kommer til Realbehandlingen i det Udvalg, som antagelig bliver nedsat

Jeg kan heller ikke dele det ærede Medlems Syn paa de frivillige Korps. Der er ingen Rum for disse Korps, og der er ingen saglig Begrundelse for deres Bevarelse. Man kan ikke parallelisere de frivillige Korps med de bestaaende Skytteforeninger. Skytteforeningerne har mig bekendt aldrig været Sammenslutninger af politisk Karakter. Der har her i Landet været Skytteforeninger af politisk Karakter, de saakaldte Riffeforeninger, som blev ophævet i den Periode, som det ærede Medlem ikke ønskede at omtale i sit Indlæg i Gaar, men de danske Skytteforeninger har mig be